

El Solà

Monistrol de Calders

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: a tocar de la carretera de Sabadell, la B-124 al punt quilomètric 32,30
Emplaçament a la zona sud-oest del nucli urbà, entre el torrent de l'Om i la riera de Sant Joan.
Alçada: 443

Coordenades:

Latitud: 41.7589
Longitud: 2.01293
UTM Est (X): 417945
UTM Nord (Y): 4623478

Classificació

Número de fitxa 08128 - 23
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 8037201DG1283N0001OZ
Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dg., 18/11/2018 - 01:00

Descripció

La masia està formada per un conjunt d'edificis que s'han anat construint al llarg del temps, formant un recinte interior a manera de pati tancat a l'exterior. Del conjunt destaca el volum que correspon a la construcció més antiga del mas, corresponent al cos nord-oriental. Sembla que la part situada al costat de ponent es tracta d'una ampliació del segle XVIII, en el que hi trobem una llinda amb la data 1741 incisa. A més, també compta amb altres parts de construcció més contemporània. La majoria d'aquests edificis s'organitzen en alçat en plana baixa i dos pisos i presenten plantes rectangulars i cadascun amb cobertes de teules de dues vessants. En relació al volum principal, l'estructura més antiga, la façana principal és orientada al sud, quedant dins el recinte clos. En aquesta façana trobem l'antiga porta d'accés a la masia, la qual està feta a base de grans dovelles que formen un gran arc de mig punt que recolza en brancals realitzats amb grans carreus de pedra, ben tallats i escairats. El tractament del murs de les façanes es molt divers, amb paraments de pedra vista i altres revestits per un arrebossat simple pintat. Pel que fa a les obertures, la seva factura respon a diverses tipologies, on s'alternen emmarcaments de pedra i d'obra vista, i un balcó amb llosa de pedra amb el cantell motllurat i una barana de ferro de disseny senzill. Les finestres amb emmarcaments de pedra se situen majoritàriament a la primera planta i gairebé totes presenten llindes rectes monolítiques que descansen damunt brancals de carreus de pedra, escairats i ben tallats, i ampits motllurats que sobresurten lleugerament de la línia de façana. Les que estan situades a la segona planta disposen d'emmarcaments realitzats amb obra vista de maó vist i que sobresurten lleugerament de la línia de façana i la llinda té forma d'arc escarser. En els interiors es conserven alguns elements destacables, com voltes de pedra i un arc apuntat. En altres dels volums més tardans, esmentar que hi podem observar alguna altra porta adovellada de mig punt i també alguna amb llinda plana monolítica. El conjunt ha estat adaptat com a restaurant, la qual cosa ha motivat una remodelació general dels espais exteriors.

Observacions:

<http://www.lamasiadelsola.com>

Història

Els orígens del mas el Solà sembla que es remunten a l'època medieval, tot i que l'estructura original degué experimentar importants modificacions, reformes i ampliacions al llarg dels segles. Pel que fa a les referències documentals publicades, es referencia la nissaga Solà en el fogatge del 1553, en concret s'esmenta a Francesc Solà. Cal dir que el nom del mas el Solà consta esmentat en èpoques anteriors, concretament al 1193 en el testament de Pere de Calders, en el que fa deïxa de l'esmentat mas i el seu celler al seu fill. Tenint presents les darreres notícies publicades, hem de pensar que el llinatge Solà consta arrelat a Monistrol de Calders des d'època medieval, per bé que ha estat vinculat a diferents masos del municipi. En la bibliografia (ERILL, GUAL, MANENT: 2006, 16) s'especifica que l'actual mas el Solà antigament s'anomenava mas Balceres, el qual perdria aquest nom en ser comprat pels Solà-Guardiola que residien a la masia de Guardiola, situada adossada a l'església parroquial, la qual amb el temps passaria a ser casa rectoral. Es cita que en comprar el mas Balceres, la família Solà realitzà obres importants d'ampliació i reforma, sembla que aprofitant les restes de l'antic mas. Aquestes actuacions es degueren dur a terme al segle XVII.

El mas el Solà fou una de les grans heretats del municipi, a la qual pertanyien dos molins, anomenats el de Dalt i el de Baix, dels que només es conserva una petita construcció i l'espai de l'antiga bassa del molí de Dalt; l'altra molí desaparegué amb la urbanització i construcció d'habitatges a la zona de l'Avinguda Doctor Tarrés. El mas el Solà consta vinculat també a la capella de Sant Joan, sembla que va ser capella privada de la família.

Al llarg dels segles XVIII i XIX les referències documentals a la masia i família Solà sovintegen en vendes, establiments, com a testimonis en documents notariais, entre altres.

Bibliografia

- ERILL I PINYOT, G.; GUAL I PURTÍ, J.; MANENT I ORISTRELL, Ll. (2006): Monistrol de Calders. El poble dels pagesos enginyers. Ajuntament de Monistrol de Calders, Diputació de Barcelona i Consorci per la promoció dels municipis del Moianès.
- PERARNAU I LLORENS, J.; PIÑERO I SUBIRANA, J. (1993): Monistrol de Calders. La seva història i el seu patrimoni. Ajuntament de Monistrol de Calders, Diputació de Barcelona i Consorci per la promoció dels municipis del Moianès.

